

Namesto TIGR-a sta ponovno prevladala srp in kladivo

Zapis ob robu sobotne državne proslave, 68. obletnice priključitve Primorske matični domovini, ki je bila letos v Tolminu in je podlegla pritiskom lokalnih izgrednikov.

Tweet

14

13.09.2015 21:54

Piše: **Vili Kovačič**

Foto: Regional Obala

Namesto z zastavami TIGR-a in z izvorno primorsko himno **Bazovica**, ki je žal nikoli več ne zapojejo, si bomo letošnjo državno proslavo ob priključitvi **Primorske** matični domovini zapomnili po dobro organiziranem koncertu žvižgačev z rdečimi zastavami in s srpom in kladivom na njih ter s pevskimi vložki puntarske pesmi "*Le vkup, le vkup uboga gmajna*" med govorom predsednika državnega zbora **Milana Brgleza**. Po napisih na zastavah teh žvižgačev se je videlo, da naj bi bili povzročitelji in organizatorji demonstracijskega hrupa tako imenovani **Primorski puntarji**.

Seveda ne gre za žvižgače tipa **Edward Snowden**, pač pa za novodobne levičarske anarhiste, ki vsako institucionalno gesto spomina zanikajo, dokler se sami ne

Gre za novodobne levičarske anarhiste, ki vsako institucionalno gesto spomina zanikajo, dokler se sami ne postavijo na njeno čelo. To pa je že znana formula dolgoletnega rdečega retuširanja zgodovine s "spontanim izrazom" volje

postavijo na njeno čelo. To pa je že znana formula dolgoletnega rdečega retuširanja zgodovine s "spontanim izrazom" volje ljudstva, čemur smo že bili priče v vstajniškem letu 2013. Zato ni čudno, da sta slavnostnemu obredu žvižganja z očitnim zadovoljstvom prisostvovala dva ekstremna predstavnika ekstremistične komunistične levice: **Violeta Tomić** in največji konvertit med konvertiti **Tit Turnšek**.

Na delu koalicija sovraštva, ljudski vstajniki in primorski puntarji?

Marsikdo se bo vprašal, kdo so Primorski puntarji, ti novodobni borci za pravico s srpom in kladivom na čelu, najbolj udarni med njimi pa celo z nabitim kalašnikovim čez prsa. O njih največ pove podatek, da so mnogi med njimi vneti prenašalci kamenja na **Sabotinu**, ki vztrajno, znova in znova postavljajo napis **NAŠ TITO**. Kdor temu nasprotuje in zahteva napis **NAŠ TIGR** namesto **NAŠ TITO**, je takoj obsojen za kolaboranta "angleških imperialistov". Gre skratka za eno od ideološko najbolj kompaktnih in radikalnih skupin slovenske nove koalicije sovraštva, katere uničevalni naboj je uspelo "velikemu duhovniku" ideološkega antislovenstva **Milanu Kučanu** prenesti na slovenske ulice in trge in jih celo pretvoriti v eksplozivno mešanico ljudskega nezadovoljstva in sovraštva. Oboje je, kot rečeno, še pred dvema letoma močno zaznamovalo vseslovensko ljudsko vstajo. Zdaj pa je drug čas, zato so se oblike in tarče spremenile, akterji pa so očitno isti - tako strici kot njihovi nečaki!

Normalen človek, ki ne priznava belih lis retuširane slovenske zgodovine, bi pričakoval, da bodo žvižgači protestirali kvečjemu proti v slavnostnem govoru premajhnemu poudarku govorca antifašizmu in proti neporavnanemu zgodovinskemu dolgu Slovencev do Tigra in drugih primorskih rodoljubov. Ampak ne, protest je bil zgolj skrajno anarhistična manifestacija slovenskih "rdečih Kmerov" proti sedanji celotni slovenski politiki in celotnemu političnemu establišmentu. Najprej je izgledalo, da bo žvižganje in motenje uperjeno samo proti navzočnosti predsednika države **Boruta Pahorja**, kar je z velikim razumevanjem potrdila celo udeleženka na televizijskem posnetku, vendar se je žvižganje kmalu preusmerilo na glavnega govorca, tj. predsednika državnega zbora Milana Brgleza! Decibeli so naraščali iz minute v minuto in govornik si je na trenutke moral vzeti predah in je večkrat obmolknil.

Odkritje obeležja dvema Tigrovcema kamen spotike?

Če pa pogledamo širši kontekst, ni izključeno, da je bilo motenje proslave namenjeno tudi prekinitvi programa, ki je bil načrtovan – močno, vendar premalo rdeče. Po programu so namreč nameravali odkriti obeležje (doprsna kipa) pomembnima tigrovcema **Antonu Majniku** in **Francu Fortunatu**, ki sta v to domoljubno organizacijo vstopila že leta 1927, po letu 1941 pa sta se vključila v NOB in tam kot partizana tudi oba padla. Majnik je bil skupaj z **Danilom Zelenom** in **Ferdom Kravanjo** izdan italijanskim fašistom na **Mali gori pri Ribnici 13. maja 1941** vendar se je uspel z zvezanimi rokami prebiti iz gozda. Verzija, da je Majnik padel kot partizan v boju, ni točna, saj je bil zverinsko, do nerazpoznavnosti umorjen 13. novembra 1943 v Ribnici. Storilec umora je še vedno neznan, čeprav domačini vedo povedati, da ga je likvidirala **VOS**.

Društvo TIGR je očitno tudi zaradi usode Antona Majnika, ki se ne pokriva z uradno resnico in ki je bil eden od članov vodilne Tigrove trojke na Mali gori, naletelo na nerazumevanje močne ideološke skupine članov krajevne skupnosti, ki so se uprli pobudi, s sebe pa krivdo prenesli na druge s tem, ko so določili, da vsa društva v vasi podajo svoj pristanek, da Društvo TIGR sploh lahko postavi obeležje.

Predstavniki društva TIGR je pojasnil, da se je zaradi teh peripetij postavitev zavlekla (načrtovana je bila za 12. septembra), zato se odpira vprašanje, če bo do odkritja obeležja v **Volčah** sploh kdaj prišlo... Očitno bo moralo miniti novih 70 let, da bo to mogoče. Kajti zgodovina se menda res ponavlja kot farsa ali tragedija. Predvsem kot tragedija, saj kot pravi pesnik v pesmi Tigrovcem:

ljudstva, čemur smo že bili priče v vstajniškem letu 2013. Zato ni čudno, da sta slavnostnemu obredu žvižganja z očitnim zadovoljstvom prisostvovala dva ekstremna predstavnika ekstremistične komunistične levice: Violeta Tomić in največji konvertit med konvertiti Tit Turnšek.

*Če greš s srcem v boj in padeš neznan,
drugi pobirajo tvoje sadove,
a ko omahneš v smrt,
je konec boja in sanj.*

Prednost živih nad mrtvimi je, da imajo slednji zasuta usta in ne morejo spregovoriti, zato se živi lahko izživljajo nad njimi. Saj se le malokdo in malokdaj zavzame zanje.